

וְהָיָה כִּי יִבְאֵר אֶת פְּרִשְׁתֹּהוּ וְהָיָה אִם שָׁמַע שְׁמֵי שְׁנָה סְתוּמָה, ^(קכז) וְאִם שָׁנָה ^(קכח) פָּסוּל: יִישַׁם מִכְשָׁרָיו ^(קכט) בְּכֹל סְתוּמוֹת, (מֵהָרִים פְּאֻדָּה טִמֵּן עוּ בִשֶׁם אֹרְחוֹת חַיִּים וּבֵית יוֹסֵף בִּשֶׁם הַעֲטוּר) ^(קל) וּבִמְדִינוֹת אֱלֹהֵי נְהֻגִים אֶף פְּרִשְׁתֹּהוּ וְהָיָה אִם שָׁמַע בְּרֹאשׁ הַשִּׁטָּה כְּשֶׁאֵר הַפְּרִשְׁוֹת. ^(קל) וְלִכְלֹךְ נִהְגוּ שִׁפְרִשְׁוֹת ^(קל) קָדַשׁ לִי וְהָיָה כִּי יִבְאֵר

פֶּאֶר הַיָּמִב

ס פסול. עין באר היטב. ויען ביד אפרים נבשרות ביד אפרים תלך אורח חיים סימן ב
בבואר דבריו ישרי בזה. ויען מבואר בקצתו. סיף קשן מה שמה ששקב שרובעבד
עצמא דבריו ישרי הוא צעות סקר. תרין לומר, אש עשאת סתורה, וכמו שכתב ביד
אפרים שערין להיות קדם, ושערן קדם תבאר וכתב בה"ש, והוא נמשך לתודעו דלפי
שבתורה יש מחלקת לכל דבר הנהגה וסתיקה, ואם עשה סתורה בירבעו נמשך איך להרמב"ם
מה שכתב בתשובתו אולי אבי קושין מהר"ם מפאדורין וכן באר בקצת דבריו מה
סיף קשן ב"ש מהר"ם ביד לומר מה שכתב הרמב"ם א"א שנה אשך אשך ודעה
קצת ויען שם, ואם ירשו לעשות סתורה גם כן נסגלו בסלקא דרבתא וכלן הנהגה
בתורה נסגלו על כל פנים דברבי נמשך. ויען מה ש"ו שכתב א"א שנה מהר"ם מפאדורין
הדורין דברבי משה ויען בפרין שערין עצמו על דבר השקן אברהם בזה דמאי
משה על, ויען במחזיק השקל שפרש פשוטו. אבל המענה דבריו משה יראה שפונת
השקן אברהם כמו שכתבתי. ויען בגמ' ור"ם כלל ב סימן ג וסימן ד וסימן ז וסימן ח
הפריש ור"ם א שמה שהיא עצמה סתורה הינה, על כהנאם הבית יוסף עין שם;
קדש. עין באר היטב (מה שכתב שאין לעשות בקביל על שני גזרות פסולין, ויען מה
שכתבתי לקמן סיף קשן כח) ומה שכתב באר היטב לענין פסולין דרבינו שם, ויען
בתשובת טרד בהרבה התבאר סימן ה שכתב גם כן לענין שיהא נמשך על הפסולין
רבות ומה שכתב בזה, והחיל מראש שיהא פסולין שערין ודאי חלק פשוט ור"ם
א שמה על אורח הכותב שמה, אם כן בשרת הכותב שמה ביד חקך שאין סמוכות
בתורה ואין כאן מקום לשער, עין שם. ויען באר"ם אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
רבות יעשה פלם סתוחות ואף שכתב שמה אורח אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
שערין סתוחות אורח אהרן אהרן, ויען בתשובת ש"ת אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
הוא בעל המחבר נחלה ליהושע תרפס בתשובתו סימן א. וכתב בשו"ת חכם צבי
סימן ג. דלפי מהנהגה השפדים עשו שכתבין שלש סתוחות ראשונות שהיו סתוחות
לכל עולם וברביעית סתורה להראשי, ל"א חושן על שכתבין שבראשו הספר אהרן
שעלה להיות סתור אהרן, ודוקא ראשונות גזלן דשך ור"ם י, וקאן שם סמוכות
ש"ת אר השמה מה שאין כן בשמה ור"ם אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
ספר תורה שלש עשרה סתוחות וסמוכות על דעת הרמב"ם עין שם, ותרין
מה שהיה מה שכתב א"א בעית לחפש כל פרט מהר"ם ב"א יראה מה לי בתורה על דעת
הרמב"ם או אהר"ש ל"א ביד פלם התפסיל תפן הספר ודעה, שפסוק תורה סתורה ובר"ם
סתורה, עין שם. ור"ם תבאר בעל"א שמה שכתבתי אלו שכתב הרמ"ם שערין
הרביעית סתורה אלבא דכלי ע"א שמה שפיר, מה שאין כן לפי מה שכתב שם מהנהגה
האשכנזים שרביעית סתורה להראשי, ואם כן זה כמנהג שכתבתי ביד אפרים שחזקתין

באמצע שיעור זהה סתומה להרמב"ם, ואין על גב וזהר"א שפותרה היא בעל פרקו ע
שברורה אם שמוע היא סתומה להרמב"ם וזהר"א שפותרה היא בעל פרקו ע
סתומה לכלי עלמא לכן ברחו לעשותה פתורה כו', והמעיין יראה שהמגן אברהם כתב

[illegible]

מַעֲשֵׂה בְּרוּרָה

שָׁמַע הוּא פִּתְחָה וְלֹא סָתָם כְּמוֹ שִׁפְתוֹם הִרְחֹף שֶׁלִּפְנֵיהָ בַּתּוּרָה, בֵּינָן שְׁגָם בַּתּוּרָה יֵשׁ בֵּינָה לַפִּרְשֵׁת שֶׁמַּע שִׁבְתּוּרָה רֹחַ הַרְבֵּה פִּתְחָה, (חֵט) וְכֵן הִסְבִּימוּ הָאֲחֵרוֹנִים: (קִנְיָה) בְּכֹלם פִּתּוּחוֹת. וְלִהְפֹּךְ, אִם עָשָׂה אִיזוֹ פִּרְשָׁה מִהֲשֵׁלֵשׁ פִּרְשִׁיּוֹת סוּמָה, לְכֹלֵי עֲלָמָא פִּסּוּל, כֵּן כָּתְבוּ (סִפּוּ) הָאֲחֵרוֹנִים. עוֹד (סִפּוּ) כָּתְבוּ, דְּדוֹקָא אִם עָשָׂה לַפִּרְשֵׁת וְהִיא אִם שִׁמַּע פִּרְשָׁה פִּתּוּחָה כְּשֶׁר לְדַעָה זֶה, אָכֵל אִם אֵין לַפִּנְיָה רֹחַ כֻּלָּל בֵּינָה לַפִּרְשֵׁת שֶׁמַּע, לֹא בִדְף שָׁלָה וְלֹא בִדְף שֶׁל פִּרְשֵׁת שֶׁמַּע, דְּהִינּוּ שֶׁהִתְחִיל אוֹתָהּ בִּרְאשׁ שִׁיטָה הֶעֱלִינָה שְׁבֻדָּה וְלֹא הִנִּיתָ רֹחַ כֻּלָּל לַפִּנְיָה בְּאוֹתָהּ שִׁיטָה וְלֹא כִסּוֹף שִׁיטָה שֶׁל פִּרְשֵׁת שֶׁמַּע, אוֹ שֶׁהִנִּיתָ רֹחַ וְאֵין בּוֹ כְּשֶׁעוֹר רֹחַ שְׁבִין פִּרְשָׁה לַפִּרְשָׁה, דְּהִינּוּ כְּדִי לִכְתֹּב תִּשַׁע אוֹתִיּוֹת, הִרִי זֶה נִחְשָׁב שְׁנֵי גָמוּר מִמָּה שֶׁהִיא כְּתוּבָה בַּתּוּרָה וּפִסּוּל לְכֹלֵי עֲלָמָא אֲפִלּוּ בַּפִּרְשָׁה זֶה. וּבִסּוֹף פִּרְשֵׁת וְהִיא אִם שִׁמַּע אֵין צִרְיָה לְהִנִּית שׁוּם רֹחַ, וְכֵן נִהְיָגִין לִסִּים עַל הָאֲרֵץ בִּסּוֹף שִׁיטָה הַתַּתּוֹנָה: (סִפּוּ) וּבִמְדִינוֹת אֵלּוּ וְכוּ'. וְאֵךְ דְּלִכְתּוּלָהּ מִצּוֹר עֲשׂוֹת אוֹתָהּ סוּמָה גַּם לְהֵשֵׁךְ מִכְשָׁרִים וְאִם יֵשׁ הַמִּנְהַג הַזֶּה הוּא שְׁלֹא פִתְחָה, מִכָּל מְקוֹם הַצִּיּוּקִין הָרַמְ"א דִּכְיֵן שֶׁהֶעֱבָר הוּא שְׁבֻדָּעִיבֵד כְּשֶׁר בְּכָל עֵנָן, וְאִי אֲפֶשֶׁר לַעֲשׂוֹתָהּ סוּמָה לְדִבְרֵי הַכֵּל, יֵשׁ לְהִתְחִיל בְּהִמְנַגֵּה הָיָה כְּדִי שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא לַעֲזֵי עַל הָרֵאשִׁיטָה וְכֵן כָּתַב הַמֶּנָּח אֲבִירָה בְּשֵׁם הַלֵּלִים מִמְדּוֹת, אָכֵל מִדְּרָגִי הַלְכּוּשׁ וְהִגְרָא שֶׁמַּע שֶׁלִּיחִין טוֹב לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁבִּלְתּוֹן עֲרוּךְ: (סִפּוּ) כִּוְהִיגִים אֶף וְכוּ'. וְכֵן (סִפּוּ) בַּתְּפִלָּין שֶׁל רַבְנֵי תַּם יַעֲשֶׂה אִם כֻּלָּם מִדְּרָגוֹת, וְאֵךְ שְׁכוּבֵת

לֹא (קנס) בֵּית יִסְרָאֵל: (קט) תִּגְרִינָא וַיִּשְׁוּעִית וַיַּעֲקֹב וַיִּשְׂא דְלָא כְּפִי: (קמ) לְבוֹשׁ וּפְדִי מְקָרִים וְרַעֲיָא וְתַגְרִי: (קנ) לְבוֹשׁ וּמָגֵן אֲבִרְתָּם וְאַלְתָּא וְרָבָה: (קס) אֲלֵתָא רָבָה וְשַׁעֲרֵי הַשָּׁתֵּה: (קסא)